

Město Český Krumlov

Doručeno: 11.06.2015

MUCK 32746/2015

listy: 3 přílohy
druh:

meckese58e19

Město Český Krumlov

VZCK 0019/2015/oRKVZ/Hov

Náměstí Svornosti 1

381 01 Český Krumlov

VÁŠ DOPIS ZNAČKY ZE DNE
VZCK 0019/2015/oRKVZ/Hov

NAŠE ZNAČKA

VYŘÍZUJE/LINKA
Ing. Fürst/132

ČESKÉ BUDĚJOVICE
10.6.2015

VĚC: Námitky proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení uchazeče

TranSoft a.s., se sídlem Vrbenská 2082, 370 21 České Budějovice, IČ: 15770281, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Krajského soudu v Českých Budějovicích, oddíl B, vložka 329, jednající Ing. Ludkem Fürstem, předsedou představenstva (dále jen uchazeč)

podává tímto námitky

ve smyslu ustanovení § 110 a násl. Zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění (dále jen zákon)

proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení uchazeče

ze zadávacího řízení rámci veřejné zakázky „Konsolidace IT infrastruktury a rozvoj služeb TC ORP Český Krumlov – část A „Konsolidace a optimalizace serverové infrastruktury“ uveřejněné zadavatelem Město Český Krumlov, sídlem Náměstí Svornosti 1, 381 01 Český Krumlov, IČ: 00245836, pod číslem VZKC 0019/2015/oRKVZ/Hov.

Dne 5.5.2015 podal uchazeč v souladu se zadávacími podmínkami nabídku v rámci předmětné veřejné zakázky. Dne 20.5.2015 uchazeč zodpověděl doplňující dotaz na počet licencí a nízkou cenu za servisní a technickou podporu. Dne 2.6.2015 bylo zveřejněno na profilu zadavatele Rozhodnutí a oznámení o vyloučení uchazeče, ve které byl uchazeč TranSoft a.s. vyloučen ze zadávacího řízení.

Jako důvod vyřazení zadavatele v rozhodnutí uvádí, že uchazeč nesplnil požadavek č. 6 Podkladové licence OS ve virtuálním prostředí, uvedený v příloze č. 2 Přehled minimálních požadavků na systém, zadávací dokumentace.

Zadavatel ve svém zdůvodnění vyloučení uchazeče uvádí mimo jiné:

„Zadavatel požadoval 9 kusů podkladových licencí, nikoliv podkladové licence pro 9 ks virtuálních serverů, jak nabízí ve své nabídce uchazeč.“

V požadavku č. 6 Podkladové licence OS ve virtuálním prostředí, který je uvedený v příloze č. 2 Přehled minimálních požadavků na systém zadávací dokumentace je požadováno následující:

„Součástí dodávky je 9ks podkladových licencí operačních systémů použitelných v prostředí virtualizace s funkcionalitou vysoké dostupnosti v rámci třech fyzických serverů (každý se dvěma CPU) 100% kompatibilní s aktuálně provozovanými servery a aplikacemi zadavatele (nebo vyšší verze s možností downgrade).“

Zásadní problém s nejednoznačnou interpretací zadání spatřujeme ve skutečnosti, že pokud licenci WinSvrStd 2012R2 OLP NL Gov 2Proc použijeme pro fyzický server, tak takto pokryjeme licenčně pouze jeden OS serveru. V prostředí virtualizace je situace jiná. Jedna licence WinSvrStd 2012R2 OLP NL Gov 2Proc umožňuje licenčně pokrýt dva operační systémy serverů. Pokud zadavatel napíše, že chce 9 ks podkladových licencí operačních systémů použitelných v prostředí virtualizace s funkcionalitou vysoké dostupnosti v rámci třech fyzických serverů (každý se dvěma CPU), tak není s touto znalostí žádný důvod dodávat do virtuálního prostředí 9 kusů licencí WinSvrStd 2012R2 OLP NL Gov 2Proc. Aby byl požadavek z pohledu uchazeče formulován jednoznačně, mělo by být požadováno ne 9, ale 18 licencí pro fungování 6-ti virtuálních serverů v cílovém prostředí nebo pouze 9 licencí operačních systémů a nebo úplné licenční pokrytí šesti virtuálních serverů v cílovém prostředí. Správný počet 9-ti (respektive 10-ti) dodaných a použitelných licencí ve virtuálním prostředí potvrzuje i zadavatelem oslovená společnost Microsoft. Dodaný typ licence OS splňuje též podmínku zadavatele, že je určený pro provozování ve virtuálním prostředí s vysokou dostupností. Z uvedeného a z toho, jak je napsáno zadání minimálních požadavků, je zřejmé, že uchazeč postupoval přesně podle zadání.

Ve svém zdůvodnění zadavatel dále poukazuje na to, že uchazečem dodaný počet licencí neodpovídá jeho potřebám provozovat 6 virtuálních serverů na 3 serverech v prostředí s vysokou dostupností, což mu potvrzuje i společnost Microsoft. 5 licencí WinSvrStd 2012R2 OLP NL Gov 2Proc (10 licencí pro virtuální prostředí) pro takto postavený požadavek opravdu nepostačuje. Vzhledem k tomu, že ale požadavek licencovat 6 virtuálních serverů v cílovém prostředí nezazněl ve zmíněných minimálních požadavcích v bodě 6 a ani v celé zadávací dokumentaci (i ze schématu cílového stavu není zcela patrné, kolik Windows serverů chce licenčně pokrýt v novém uspořádání, protože tam v několika případech dochází ke konfliktu se správným licencováním), máme za to, že nemůže být důvodem k vyřazení uchazeče z výběrového řízení. Další nejednoznačnost zadání spatřujeme v samotném textu zadání bodu 6 a 7 minimálních požadavků. Pokud by byl brán tento požadavek úplně doslova, tak bychom nemohli požadavek splnit, neboť Microsoft „podkladová licence“ pro server neexistuje a tento požadavek nemůže splnit žádný z uchazečů.

Problémy v jednoznačnosti požadavků řeší UHOS např. v rozhodnutí č.S525/2012/ VZ-23822/2012/514/MDI:

„... 50. Z konstantní rozhodovací praxe Úřadu týkající se problematiky zpracování zadávací dokumentace plyne, že Úřad považuje precizní zpracování dokumentace za důležitou část procesu zadávání veřejných zakázek a je nezbytné mu věnovat patřičnou pozornost. Dodavatelé tedy musí mít k dispozici veškeré informace nutné ke zpracování nabídky, a není přípustné, aby zadavatel uváděl dodavatele v omyl či uváděl nedostatečné informace, příp. aby zadávací dokumentace byla nesrozumitelná či neurčitá tak, aby mohly vzniknout pochybnosti o výkladu určitého požadavku zadavatele.

51. V případě, že se vyskytne nejasnost v zadávací dokumentaci, nelze tuto nejasnost v žádném případě vykládat k tíži uchazeče. Takový postup by byl v přímém rozporu se zásadami rovného zacházení a transparentnosti. Pakliže projev vůle zadavatele uvedený v zadávací dokumentaci trpí vadami, je třeba postupovat v souladu s ustanovením § 266 odst. 4 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, tedy v pochybnostech vykládat k tíži strany, která ho jako první v jednání použila, což je v daném případě zadavatel.

52. Na nutnost jednoznačnosti a srozumitelnosti zadávacích podmínek poukázal ve své judikatuře i Vrchní soud v Olomouci v rámci svého rozhodnutí ve věci sp. zn. 2 A 4/2000 ze dne 29. 6. 2000.

53. Úřad v rámci své rozhodovací praxe vydal rozhodnutí např. S291/2006-20961/2006/540-Der nebo rozhodnutí ÚOHS-S247/2009/VZ-16577/2009/510/MCh ze kterých vyplývá, že s ohledem na zachování zásady transparentnosti a rovného zacházení se všemi uchazeči v případě, kdy je zadávací podmínka vymezena nejednoznačně a umožňuje různou interpretaci ze strany uchazečů o veřejnou zakázku, nelze tuto interpretaci (odlišnou od původního záměru zadavatele) vykládat k tíži tohoto uchazeče....“

Uchazeč zásadně nesouhlasí s rozhodnutím zadavatele o svém vyloučení ze zadávacího řízení, protože při zpracování nabídky postupoval zcela v souladu se zadávací dokumentací.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti je dle názoru uchazeče více než zřejmé, že zadavatel postupoval při vyřazení nabídky a následném vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení v rozporu se zákonem. Nabídka uchazeče splnila všechny požadavky a důvody pro její vyřazení a následné vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení nemají jakoukoliv oporu v zákoně ani v konkrétních okolnostech zadávacího řízení a konání zadavatele se jeví jako účelové a diskriminační.

Uchazeč má i nadále zájem na získání veřejné zakázky a v důsledku postupu zadavatele mu hrozí újma na jeho právech spočívající v tom, že mu veřejná zakázka nebude přidělena.

Uchazeč přitom v zadávacím řízení nabídl nejnižší nabídkovou cenu 1 214 710,-Kč bez DPH, což jasně vyplývá z rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, ve kterém zadavatel rozhodl, že nabídkou nejlépe splňující kritéria je nabídka uchazeče Z+M Partner, s.r.o. s nabídkovou cenou 1 502 406,- Kč bez DPH, která i po snížení o 15% je vyšší než nabídková cena uchazeče. Pokud by zadavatel nevyločil nabídku uchazeče, lze důvodně předpokládat, že by se jeho nabídka umístila na prvním místě.

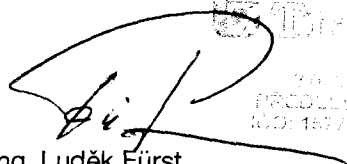
Z výše uvedených skutečností dle názoru uchazeče jednoznačně vyplývá, že se zadavatel dopustil porušení zákona č. 137/2006. Dále zadavatel svým rozhodnutím o výběru nejvhodnější nabídky uchazeče Z+M Partner, s.r.o., která je o 287 696,- Kč bez DPH dražší než nabídka uchazeče, může způsobit škodu vyplývající z předražení zakázky.

Uchazeč spatřuje porušení zákona v nesprávném posouzení své nabídky hodnotící komisí a jako důsledek porušení zákona spatřuje skutečnost, že nabídka uchazeče byla vyřazena pro nesplnění podmínek zadavatele.

Uchazeč navrhuje, aby zadavatel zrušil rozhodnutí o vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení a zařadil uchazeče do zadávacího řízení zpět a nechal nabídky nově posoudit a hodnotit hodnotící komisí.

V případě, že zadavatel námitkám uchazeče nevyhoví, je uchazeč připraven podat ve smyslu ust. § 113 zákona návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

V Českých Budějovicích, dne 10.6.2015

Ing. Luděk Fůrst
předseda představenstva TranSoft a.s.